

[Justitsministeren]

I øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 639 og spørgsmål nr. S 640.

Spm. nr. S 642

Til *sundhedsministeren* (12/6 91) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren nu ændre reglerne om brugerbetaling for levnedsmiddelkontrollen?«

Begrundelse

Debatten, siden ministeren udarbejdede regler for brugerbetaling for levnedsmiddelkontrol, har bekræftet Socialdemokratiets opfattelse af, at det er en forkert politik, flertallet vedtog.

Mange små virksomheder må bukke under for de uhyrlige omkostninger, regeringen pålægger dem i forhold til den lovbestemte kontrolvirksomhed. Mange erhvervsvirksomheder har udtrykt frygt og afstandtagen fra systemet, ligesom Industrirådet har kaldt systemet for en ekstra skat.

Venstres gruppeformand har i TV 2 udtalt, at man vil lytte til protesterne. Tiden er inde *nu* til at ændre en forkert beslutning.

Svar (18/6 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsministeriet har den 28. maj 1991 sendt et udkast til bekendtgørelse om gebyrer for autorisation, godkendelse, tilsyn og kontrol m.m. af levnedsmiddelvirksomheder til udtalelse hos en bred kreds af erhvervsorganisationer m.v. Når organisationernes udtalelser foreligger, vil jeg tage stilling til gebyrordningens omfang og tilrettelæggelse. Jeg vil i denne forbindelse vurdere, om der på baggrund af de afgivne høringssvar er behov for ændringer i forhold til det nu foreliggende udkast til bekendtgørelse.

Spm. nr. S 643

Til *socialministeren* (12/6 91) af:

Poul Erik Dyrlund (S):

»Agter ministeren ud over udarbejdelsen af informationsmateriale til arbejdsgivere og lønmodtagere om arbejde i udlandet at tage andre initiativer, der sikrer, at danske lønmodtagere efter hjemkomst fra arbejde i et andet EF-land kan oppebære dagpenge?«

Begrundelse

En række lønmodtagere har ikke kunnet oppebære arbejdsløshedsdagpenge, efter at de er hjemvendt fra arbejde i et andet EF-land, fordi den arbejdsgiver, der har udsendt de gældende lønmodtagere, ikke har ansøgt Socialministeriet om fritagelse for at betale sociale bidrag i udstationeringslandet (EF-forordning nr. 1408/71, artikel 14 og 17).

Svar (20/6 91):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Arbejdsløshedsforsikringsforholdene for arbejdstagere, der rejser ud for at arbejde i andre EF-lande, er reguleret i EF-forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Den nærmere procedure, herunder formaliteterne ved udstationering af arbejdstagere, er fastlagt i EF-forordning 1408/71.

Efter EF-forordningen skal en arbejdstager som hovedregel være omfattet af lovgivningen om social sikring, herunder arbejdsløshedsforsikringslovgivningen, i beskæftigelseslandet.

EF-forordningen åbner dog mulighed for, at en arbejdstager, der udsendes til arbejde i et andet EF-land, på visse nærmere betingelser kan forblive under dansk lovgivning under udstationeringen. Efter EF-reglerne kan både arbejdstageren og arbejdsgiveren søge om tilladelsen, og forpligtelsen til at indhente den fornødne tilladelse fra Socialministeriet påhviler derfor ikke alene arbejdsgiveren.

Det er korrekt, at manglende ansøgning om tilladelse til at forblive under dansk lovgivning i visse tilfælde har medført dagpengemæssige problemer ved hjemkomsten.

I tilfælde, hvor en udstationeret arbejdstager ikke ansøger om en dispensation efter art. 14 eller 17 i forordning 1408/71, vil den pågældende efter hovedreglen blive omfattet af den sociale sikringslovgivning i det land, som han/hun er udsendt til. Dette indebærer, at den udstationerede skal omfattes af bl.a. arbejdsløshedsforsikringen i beskæftigelsesstaten, og ved hjemkomsten til Danmark kan forsikringsperioder og beskæftigelsesperioder i beskæftigelsesstaten efter forordningens regler medregnes til opfyldelse af ventetidsbestemmelser i dansk lovgivning.